જાતઘાપરવાહે

મહીને વાલે.

ગઝલ.

સાકીયા ક્યું ન હવસ હો મુજહે મયખાને કી
દિલ હય શીશેકા મેરા આંખ હય પયમાને કી
મોહતસિબ તુજહકો ખબર ક્યા મેરે પયમાને કી
મંય જો પીતાહું વોહ હય ઔર હી મયખાને કી
આંખોં આંખોં મેં પીલાદી મેરે સાકિને મુજહે
અબ ન શીશેકી ઝરૂરત હય ન પયમાને કી
આપ પહેલુમેં જો બયઠેં તો સંભલ કર બયઠે
દિલે બે તાબ કો આદત હય મચલ જાને કી
બે ખુદી મેં યહી મુહ સે નિકલતા હય 'જલીલ'
શીશે આબાદ રહેં ખઐર હો મયખાને કી

ગઝલ.

ટલગએ હમમેં સબ આલામ મદીને વાલે
ક્યા મુબારક હે તેરા નામ મદીને વાલે;
તુને રોશન કીયા ઈસ્લામ મદીને વાલે,
મીટગએ દેહેરસે અસનામ મદીને વાલે,
તિશ્ના લબ મેંભી હું સદકે તેરે મયખાનેકા
દેદે દેદે મુઝે એક જામ મદીને વાલે
તેરી બાતેં હે હકીકતમે ખુદાકી બાતેં
હુકમે હક હે તેરે એહકામ મદીને વાલે,
નિત નએ જુર્મ કીયા કરના હે શેવા મેરા,
બખ્શવાના હે તેરા કામ મદીને વાલે,

(બાકી ગઝલ સફા ૧૩ મે.)

२

કવ્વાલી.

જાત લા પરવા હય મૌલા તુજકો પરવા હી નહી
મરને વાલે મરગએ તુને તો પુછા હી નહી

બાગે જન્નતસે નીકાલા જબકે હવ્વાને કહા
તોબા તોબા જબ સુની આદમકી તોબા હી નહી

ચાહ મે યુસુફ ગીરે કહેલાએ લોગોકે ગુલામ
બીક ગએ બજારમે તુને ખરીદા હી નહી-

ઝીકરીયા કે હલકપે તો હાય આરા ચલ ગયા
લોગ કહેતે હંય કે મારા તુંને મારા હી નહી

પેટમે મછલીકે યુનુસ ને કહા જબ અલઅમા
કયસા બેઠા સુન રહા જયસા કે સુનતા હી નહી

હજરતે ઐયુબકા કીડો ને સબ તન ખા લીયા
લોગ કહેતે હંય તમાસા યે તમાશા હી નહી

તસ્ત મે રખ્ખા ગયા જબ કાટકર યહયાકા સર
કયસી આંખે ફેરલી ગોયા કે દેખા હી નહી

તુરપર મુસા ગયા જલવા હમારા દેખને
ઔર મહંમદસે કહા તુમસે તો પરદા હી નહી

વાહ વાહ અશરફ તુમને ખુબ લીખી હય ગઝલ
શાહીરો મે હય અભીતક નામ તેરા હી નહી

કવાલી—જનાબ બાહાદુરખાં.

મહબુબ મેરે યકતા જો તુ હય વોહી મયં હું
પરવાના સીફત કુરબાં જો તુ હય વોહી મયં હું

અબકીશ લીએ અએ પીયારે હાલા હય નકાબે તુન
મકનાં ભી હટા દેના જો તુ હય વોહી મયં હું

મકહાર થે મકહૈ કે કુહાર થે વોહ યારે
ઇચ લામ દીયા ફ્યલા જો તુ હય વોહી મયં હું

મહેરૂમ નઉમમત શે બકી કોઇ રહે જાએ
દીખલાદે ઝલક તુરી જો તુ હય વોહી મયં હું

જો તેરી મોહબતમેં મહેબુબ મેરે મીટ જાય
મયં કિંયુના ઉસે બકસું જો તુ હય વોહી મયં હું

હો ખાકે પાપે કુછ તો અબ લુત્ફકરમ મવલા
હય તુર તેરા મુજમય જો તુ હય વોહી મયં હુ

કવ્વાલી.

ઇસ લબપે ઇલાહી મેરે મરનેકી દુઆ હો
મયં સુનકે કહું કોસને વાલોંકા ભલા હો

મીલતે હો તો મીલ જાવો ખફાહો તો ખફા હો
હમ કોઇ ગુનેગાર હયં તુમ કોઇ ખુદા હો

કુછ નાજ મય રન્જીસ હોતો રન્જીસ મંય લગાવટ
કુછ સરમમે સોખી હોતો સોખીમે હયા હો

મય અપની વફાંઉં સે સજાવારે જફા હું
તુંમ અપની જફાઉ સે ગીરફતારે વફા હો

કાસીદ કે કહેપાસે મહું ખત્તે ગબીં હો
કાસીદકી ન સુઠીમય મુકદ્દરકા લીખા હો

નઇ કવ્વાલી.

કાલુ બલામે મૈ ફસ ગઇરે
અલીફ લામ ઓર મીમ કા પરદા
પરદા હટા કર સામને આજા
દીલમે અદાઓં ઉતર ગઇ રે-કાલુ બલામે

જલદ બુલાલો શાહે મદીના
ફુરકતમેં તેરી મુશકીલ હૈ જીતા
દીંદમેં આકે મ લુટ લઇ રે-કાલુ બલામે

કુફ્રકો તું ઇસલામ મેં લાયા
શરબતે વસ્લ કા જામ પીલાયા
નામે મોહમદી દીલકો ભાયા
એસે પીયાપે મે મર ગઇ રે-કાલુ બલામે

ઇન્ના આતએના કલકોસર
ફસલ્લે લેરબએકા વનહર કહેકર
ઇન્ના શાનએકા હોવલ અબતર
કુલ હુંવલ્લા પે મે મીટ ગઈ રે-કાલુ બલામે

સેર.

નારમે નુર જલવે નુમા હો ગયા.
બાગે દોજખ ચમન ખુલ્દ કા હો ગયા.

ગઝલે હુસેન.

ફિરદોસ હે ખજીલ રૂખે' હજરત કે સામને
તુબા હે પસ્ત સરવે તુલુવ્વતકે સામને
કેહેતા હે હુતકે શાફએ ઉમ્મત યેહી મુજે
કયા હે નેરે ગુનાહ મેરી શફ્કકતકે સામને
યા રબ જો મેં મરૂ તો મદીને મેંહી મરૂં
મરકદ બને તો શાહકી તુરબત કે સામને
કટકટકે ગીર પડે હે સરે સર કાશાને દેહર
હઝરતકી આબે તેગે જલાલતકે સામને
મહશરમેં આસીયોંસે કહેગા યે ફઝલે હક
હે જાવ અર્ઝ શાફ એ ઉમ્મતકે સામને
ઉનકે કરમસે હોં તો હોં લાયક અજબ નહિ
કમ બયાં હમ હે જીનસે શફાઅત કે સામને
કમ એક કાહસે નહી કોહે ગુનહ મેરે
હઝરત તુમારે ફુલઝલે રહમત કે સામને
અલ્લાહ વોભી દીન મુજે હાસીલ કરે હુસેન
બીસતર જમાઉં મૈ દરે હઝરતકે સામને

કવ્વાલી.

મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે,
અમે હીજર તો દેગા ન જીને મુઝે,
કાફલે વાલે સબ ગએ મંય હાથ મલતા રેહ ગયા,
જાં તડપતી રેહ ગઈ ઔર દીલ મચલતા રેહ ગયા,

લીયા સાથ ન અપને કીસીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે—૧
દેખીયે કીસ્મતમેં લીખી ઝેયારત યા નહિં,
દેખીયે રવઝેપે બુલવાતે હેં હજરત યા નહીં,
યેહી સોચહે બારા મહિને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે—૨
અય અજલ મત આન હે યેં જાં બહોત મુશકીલમેં હે
જાન દું રવઝેપે યેહ અરમાન મેરે દીલમેં હે
કોઇ દીન અભી ઓર દે જીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૩
દી'દસે યઃ સાકીએ કવસર બુલા લીજે મુઝે,
એક પિયાલા આબે ઝમઝમકા પીલાદીજે મુઝે.
પડે હીજરમેં આંસુ ન પીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૪
યા મોહમદ મુસ્તફા તસકીન તો કીજે મેરી,
આતીશે ફુરકતમે જલતાહું ખબર લીજે મેરી
લગ ગયે મૌતકે આને પસીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે,—૫
ફીકરે દુન્યા સેંકડોં એક હસરતે દીદારહેય,
મય મુસાફીર હું અકેલા તેરી મદદ દરકારહે,
કોઇ રાહમેં લુટે ન છીને મુઝે—
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે—૬

માર હાલા ઇસ વતન ને, ઓર હિંદુસ્તાનને,
મુફલિસી ને બેકસી ને શૌક ને અરમાન ને,
દીએ રંજપે રંજ સબીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદિને મુઝે,—૭

આસમાં થામે ઝમીં પકડે વતન રોકા કરે,
મંય નઠચરૂગા નઠચરૂગા કોઈ ચીખા કરે,
ક્રીયા ચાહ હે મેરે નબીને મુઝે
મેરે મવલા બુલાલો મદીને, મુઝે—૮

અશકે હસરત રાત દીન આંખોસે મંઝ બરસાઉંગા,
નુર ઇન્શા અલ્લાહ આંખોસે મંય મદીને જાઉંગા,
ચેહી જાવેગે લેકે સફીને મુઝે,
મેરે મવલા બુલાલો મદીને મુઝે.—૯

ગઝલ.

જાતે હો કહાંએ જાને જહાં
અભી દીલ તો હમારા ભરા હી નહી
અભી બોસએ લબ તો મીલાહી નહી
અભી ગુનચે એ દીલ તો ખીલાહી નહી
કબ તલક ભલા ગમ ખાએ કોઇ
કીસ તરાહ જાનસે જાએ કોઇ
ઉસે ખાક ભલા સમજાએ કોઇ
ઉસ બુત કો તો ખૈફે ખુદાહી નહીં

૮

કયું હસ્તા હૈ મેરે રોને પર
નાસેહ ઝરા અલ્લાહ સે ડર
તું કયા જાને હાલતે દરદે જીગર
તુને દીલ તો બુતોં દીયાહી નહી
મૈંને જો સવાલે વસ્લ કીયા
વો "હમ્દ" મુઝે યે જવાબ મીલા
તકદીરમેં તેરે લીખ્ખાહી નહી
તેરે દરદ જીગર કી દવાહી નહી

ઇસલામ કા ઝંડા.

ઇંસલામ કા ઝંડા આલમમેં ગડવા દીયા કમલી વાલેને
કાબેમેં બુતોંકો કલમએદીં પડવા દીયા કમલી વાલેને
ઘુંઘટ જો અ ને ચેહરેસે સરકા દીયા કમલી વાલેને
દીખલાકે જમાલ એક આલમકો તડપા દીયા કમલીવાલેને
જબ ચેહરે એ અનવર કમલીસે ચમકા દીયા કમલીવાલેને
ગોયાકે ખુદાકો બેપરદા દીખલા દીયા કમલીવાલેને
કયું ફીકરહો રોજે જઝા હમકો બુલબાએંગે સબ છરચાં અબતો
જીસ વક્તકે અબરે રહેમતકો બરસા દીયા કમલી વાલેને
દે દેકે શરબે દાવતકો ઓરૂસે મીટા કર કસરતકો.
વો જલવાએ હક ઇસ ઉમ્મતકો દીખલા દીયા કમલીવાલેને
આશકકે દીલસે પુછો ઝરા વો કદકી ફબન વો રૂખકી જીયા
દીખલાઇ કભી જોબનકી અદા તડપા દીયા કમલીવાને હે

કયા નીઆહેં ગુલથે સલ્લેઅલા જીસરાહસે ગુજરે શહેહુદા
વોહ કુચભીં અપની ખુશબોસે મેહકા દીયા કમલી વાલેને
રો રો કે કભી તો ગારૂં મે જા જાકે કભી કોહો સારોમે
અલ્લાહસે અપની ઉમ્મતકો બખ્શવા દીયા કમલી વાલેને
જબ બહેરે ગુનાહમે કીસ્તી ઉમ્મતકી મવલા આન પડી
તુફાને બલાસે કીનારે તક પહોંચા દીયા કમલી વાલેને

ઉિસતાદી ભજન.

મદીનેમેં મોહંમદ આયો. દીલબર સચ્ચો દીનજગાયે,
સરવર સચ્ચો દીન જગાયો.—મદીને.

જુમ્મેકી રાતકો જન્મજ ધરીયો, અમીના ઘર જાયો,
દાઇ હલીમા પાલના ઝુલાવે હુરાયે મંગલ ગાયો;
અબદુલ્લા ઘર અનંત વધાયો—મદીને.

નબી મોહમ્મદ ચલે મેહેરાજકો ચોથે અરસપે આયો,
ચોથે અરસપે એક શેર ખડા થા, અંગુઠી નબિસે પાયો,
મુરત પરદેમેં દીખાયો—મદીને.

ઉસ પરદેમેં નબીકો બીઠાયો. અનહદ ભેદ બતાયો,
આશક માશુક દોનો દીલમીલ બૈઠે આશક માશુક મનભાયો
નબીજી મહેરાજસે આયો—મદીને.

નૂરકી પગડી નુરકા જામા નૂરકી સેજ બીછાયો,
નુરકા સેહરા, નબીજીકે શીરપર, મોતીયન મેહ બરસાયો,
નબીજી મેહરાજ સિઆયો—મદીને.

કલમા પઢો નીત નુર નબીકા, ઈલમે-દીન સોહાયો,
લાઈલાહા ઈલ્લીલાહા મોહમદ રસુલીલ્લાહ કલ્માસુખપાક પઢાયો.
નીશાશા તેરે કદમોમે આયો--મદીને.

ગઝલ "અમીર" મીનાઈ.

બસ કહી જલવે મેં હમ હો ગએ સઓદાઈ
જી ભરકે ન દેખા થા હોને લગી રૂસવાઈ
કરતા હયા હમસે અય પરદા નશીં કરલે
મહશર મેં તો દેખેંગે તુજકો તેરે સઓદાઈ
ફિસવાસતે મુસા કી ઝિહતૂર પે પુરિ કી
દિખલાઈ ઝલક કિસને કિસકી હુવી રૂસઆઈ
આશિકે સે હયા કરના માઅશૂકોં પે મરબિટના
કિયા ઢબ હય લગાવટ કી ઉંફરે તેરી ચતરાઈ
મારો ભી જીલાઓ ભી આસાન હય સબ તુમકો
આંખો મેં હલાહલ હય હોઠોં પે મસીહાઈ
કલ તક તો બને થે શેખ અબ કયું હુવે તુમ કાફિર
જાનાં તેરી ઉલફત મે કયસી હુવી રૂસવાઈ
મુદદતસે "અમીર" ઉસકે મિલનેકી તમન્નાથી
આજ ઉસને બુલાયા હય લેનેકો કજા આઈ

ગઝલ "જલીલ."

વોહ મોહબ્બત હી નહીં જીસમે કે રૂસવાઈ નહો
જબ તમાશા તુમ હો કયું દુન્યા તમાશાઈ નહો

ચુપકે ચુપકે રોય તનહાઈ મેં હમ યેહ સોંચકર
જાન દેદું હિજર મેં પર ઉનકી રૂસવાઇ નહોં
વોહ શબે વાંઅદા જો આઓ દેખ કર મંય ડર ગયા
જાન લેનેકો દુલહન બનકે કઝા આઈ નહો
વો મોહબ્બતહી નહોં અબ વોહ ઈનાયત હી નહી
મુજ સે માંગને કી કસમ ઉસને કંહી ખાઈ નહો
મુજકો અપની બઝમ મે દેખાતો બોલે ગૈર સે
કમ્બોન હય ઇસકો નિકાલો કોઇ સઓદાઇ નહો
અય 'જલીલ અબતો દોઆ હય રાતદિન હકસે યેહી
રંજ હો તકલીફ હો આફત હો તનહાઇ નહોં

ગઝલે "જલીલ."

લીજીએ ફીર ઉસી ઝાલીમ પે તબીઅત આઈ
રહમ આયા કભી જીસકો ન મુરવ્વત આઈ
દોનોં બિગડે રહે રૂઠે રહે બેઝાર રહે
યાર પહેલુ મે ન કાબુ મેં તબીયત આઈ
દીલમે રહેતે હુંય મગર દીલમે કોઈ બાર નહી
મસલેહત થી જો હસીનો મે નઝાકત આઈ
સુખ઼ંરૂ સબ હુવે મકતલ મેં મગર વાએ નસીબ
તેગ મેં દમ ન રહા જબ મેરી નવબત આઈ
સઓર કી શુલચને આલમ કી બોહોત હમને 'જલીલ'
કિસી શુલસે ન મગર બુએ મોહબ્બત આઈ

૧૨

મઝલે જવદત.

તવહીદકા ડંકા આલમમે બજવાદીયા કમલી વાલેને
જબ લાએલાહા ઈલલ્લાહ ફરમાદીયા કમલી વાલેને
જબચેહરએ અનવર કમલીસે ચનકાદીયા કમલી વાલેને
ઘનઘોર ઘટામેં સુરજકો શરમાદીયા કમલી વાલેને

દિલ એસે રંગીલેકે સદકે ઓર જાં એસે હટીલેકે કુરબાં
હઠ કરકે ખુદાસે ઉમ્મતકો બખશાવા દીયા કમલી વાલેને
બનઠનકે ચલે મેરાજ કી શબ વલ્લેલ છબથી ઉસપે ગઝબ
જબતકે હુરો ગીલમાં કો શરમા દીયા કમલી વાલેને

ગુલફેંકી મહકને મસ્ત કીયા ચિતવનકી ઝલકને દીલ છીના
હરતરહકી બાંકી અદાઓંસે લુટવાદીયા કમલી વાલેને
પીપીકે પેયાલે કવસરકે લુટીગે મઝે જી ભર ભરકે
ઈજા આત્યના કલકવસર ફરમાદીયા કમલી વાલેને

વોહ કમલી અજબ લા કીમતથી કીસ નાઝસે હકને સરપે ધરી
સબ ઝરકે દોશાલે વાલોંકો શરમાદીયા કમલી વાલેને
જબ હકકી તરફસે ઉમ્મતકો મેરાજકી શબ ઈનઆમ મીલા
ખુશહોકે દામન કમલીકા ફેલાદીયા કમલી વાલેને

ખુશકી મેં તરી પેદા કરદી હરશાખ હરી પેદા કરદી
મેંહ બાગે જહાંમે રહમતકા બરસાદીયા કમલી વાલેને
ગયે અર્શપે કુર્બ હુવા હાસીલ અલ્લાહસે જાકે હુવે વાસીલ
કયા જાને ખુદાકો જાકર કયા સમજાદીયા કમલી વાલેને

ઈસ્લામ મીલા ઈમાન મીલા પડનેકે લીએ કુરઆન મીલા
જવાતદકો જો કુચ્છ લીલવાનાથા દીલવાદીય. કમલી વાલેને

ચેન લેને નહિં દેતી હે તેરે આશિકકો,
યાદ તેરી સહેરા શામ મદીને વાલે,
બડી ઉમ્મીદસે લિખ્ખી હે ગઝલ મિરઝાને,
ઇસ્કો દિલવાદો કુછ ઇનઆમ મદીને વાલે.

ગઝલ ૬

જબ લબપે તેરે રંગે મીસ્સી જલવા નુમા હો
તબ ચશમયે હેવાંપે નમુદાર ઘટા હો
અકસે રૂખે દીલદાર વહીં હોવે નુમાયા
જો આઇના કુછ દીલમેં અગર અપને સફા હો
જબ ખોલતે હો કાકુલે પેચાકો તુમ અપને
તબ સરપે મેરે એક નઇ લાતે બલા હો
બોસા જો તલબ મેને કીયા ઉસસે તો કુછી
ઝુંબલાકે લગા કેહનેકે ચલ યહાંસે હવા હો
જબ ઉસકો તું પામાલ કરે યું તો ફીર એ શોખ
બાંધે હુવે હાથ આકે તેરે કયું નસબા હો
મેં તુમપે દીલોજાસે મેરી જાન ફીદા હું
બેહકાનેસે ગેરૂંકે ન તુમ મુઝસે ખફા હો
કહ ખાક જીએ આહ વો બિમાર બલા અબ
જીસકો કે "ઝફર" ઇસ્કકા આઝાર લગા હો

ગઝલ.

હમ તુમ હોં સબે વસ્લ એકેલે તો મઝા હો
હમસે હો અદબ દુર હયા તુમસે જુદા હો

વો દર્દ હય દીલમે મેરે તુમ જીસ્કી દવા હો
આ બેઠો મેરે પહેલુમેં ઓર મુજકો શફા હો
તુ ફેરે છુરી મેરે ગલેપર તો મઝા હો
મેં હંસકે દુવા દું મેરે કાતીલકા ભલા હો
તુમ શોકસે કોસો મુજે મેં દીલસે દુઆ દું
જો મેરા બુરા ચાહે ખુદા ઉસ્કા ભલા હો
તુમ મેરે સીવા ઓર કીસી ગેરકો ચાહો
અલ્લાહ હરે બાગે જવાની નાહરા હો

ગઝલ.

બેદાર હે વો આહકે જીસ્મેં અસર નહોં,
ઉસ બે ખબરકો ઓર હમારી ખબર નહો;
ફિર દેખેં કિસ તરહસે નિકલતી હે ચાંદની,
જલવા ફિગન વો માહ અગર બામપર નહો ? !
યે રાહ વો હૈ ખિઝરભી ભટકે હઝાર સાલ
તુમસા જનાબે ઇશ્ક ! અગર રાહબર નહો
હો તુલ આજ ઇતની ઈલાહી શબે વિસાલ
યાનીકે રોજે. હશ્રસે પેહલે સહર નહો
અય શાહે હુસ્ન ફિર તુજે પેહચાને કિસતરહ
દેખાથા જીસ નઝરસે અગર વો નઝર નહો
જલજાય બઝ્મ. હુસ્નસે સબ મિસ્લે કોહે તુર
હદ્દે નઝરસે દુર વો જલવા અગર નહો
આહોં કો રોક, ઝબ્તસે લે કામ અય અઝીઝ
બેદાર નીંદસે વો કહીં ફિત્નાગર નહો

ગઝલ.

મોસમભી હે બાદલભી હે, સાગરભી સુ ણુભી,
પી આજતો, અય યાર. મેરે સાથસે તુભી;
સબ દેંગે શહાદત યે મેરે ખુનકે છીંટ,
ટપકેગા તેરી તેગ,સે મેહશરમેં લુહુભી;
ગુલશનમેં ભી હમકો ન કોઇ ગુલ નઝર આયા,
પ્યાસે રહે તકદીરસે હમતો લબેજુભી;
મલકરતો ઝરા દેખિયે ખુને દિલે આશિક,
રંગ લાએગા હાથોંમેં હિના બનકે લુહુભી;
"ઇસહાક" નહો ઓજપે કયું મેરા મૂકદદર!
સુરતભી પસંત આઇ હે ઉન્કો, મેરી ખુભી

ગઝલ.

તવહીદકો ઉસકી આલમમેં મનવાદીયા કમલી વાલેને
કાફિરકી ઝબાંસે ઇલલ્લાહે પડવા દીયા કમલી વાલેને
ઝુલ્ફેંકી લપટસે આલમકો મેહકાદીયા કમલી વાલેને
એક સાંપસા દિલપર આશિક કે લેહરાદીયા કમલી વાલેને
સરમસતહુવા સરકો કટવાકર કહીં દારપે ચડ મન્સુર બના
એક જામ હકીકતકા જીસકો પિલવાદીયા કમલી વાલેને
ઉમ્મતપે તસદ્દુક કરતા હું મેં અપને નવસોકો રોનોં
મેઅરાજકી શબ જાકર હકેસે ફરમાદીયા કમલી વાલેને
જો બોલથે ઉસકે બોલદીયે જો પેચ પડેથે ખોલદીયે
ઉલઝનકો દિલોકી દમભરમે સુલઝાદીયા કમલી વાલેને
સઝાદાઇનાયત હય ઉસકી સઝાદા કરમ હય ઉસકા
હાજત ન કિસીકી મુજકો રહી ઇતનાદીયા કમલી વાલેને

પબ્લીસરઃ—ઉસમાન મહંમદ, એડીટર હંટરપંચ.

માલેક :—હંટર બુક ડીપો, પીલાહાઉસ, મુંબઇ, નં. ૭.

પ્રિન્ટર—મહમદ અબ્દુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,
સુલ્તાન મેન્શન ડુંગરી, મુંબઇ, નં. ૯.

ગઝલ.

માશુક હો આશકકે સતાને કે લીયે હો.
તીરે નીગા હે નાઝ ચલાનેકે લીયે હો
બેજુંમો ખતા ખુન બહાનેકે લીયે હો
ઔર આતશે ફુરકતકો જલાનેકે લીયે હો.
હમ ચાહને વાલોંકો જલાનેકે લીયે હો
માશુક હો આશીકકો સતાને લીયે હો.
નઝારે કીસી તરહે મય સસર નહી હોતે
મહેમાન કીસી રોઝ મેરે ઘર નહી હોતે,
માશુક મગર અમસે સીતમગર નહી હોતે
મુઝપર જો સીતમ હય વો કીસીપર નહીં હોતે.
તુમ મેરે નહીં સારે ઝમાનેકે લીયે હો
જીસ દીલમે કે તુને નીગાહે નાઝ ચુભોયા.
ચેસ ચહે કે આરામસે ફીરવો નહી સોયા
બહરે ગમે ઉલફતમે આશીકકો ડુબોયા
તુમ દોસ્ત હુએ જીસકે ઉસે જાનસે ખોયા
ઇન્સાનકો મીટીમેં મીલાનેકે લીયો હો
મરજાએ વો દમતોડકે તુમ જીસપે ખફા હો
ઔંહા હો અગર ફીર નીગહે લુત્ફસે દેખો
બરહમ હો જો શીરાજએ હસ્તી તો સંવારો
મરજી યે તુમારી હય જીસે ચાહો બીગાડો.
બીગડી હુઇ તકદીર બનાને કે લીયે હો
મર હો હસીનોંપે યે આદત નહીં અચ્છી

પ્રિન્ટર—મહમદ અબદુલ રહેમાન, ધી ખીલાફત પ્રેસ,
સુલ્તાન મેન્શન ડુંગરી, મુંબઇ, નં. ૯.
પબ્લીસર:—ઉસમાન મહંમદ, એડીટર હંટરપંચ.
માલેક:—હંટર બુક ડીપો, પીલાહાઉસ, મુંબઇ, નં. ૭